

تأثیر ژل مترونیدازول در پیشگیری از آندومتریت بعد از سزارین در شهرستان یزد بین سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۶

دکتر لیلی سخاوت^{*}، دکتر افسرالسادات طباطبایی*

* استادیار بخش زنان و زایمان، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

تاریخ دریافت: ۸۷/۱/۲۸

تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۱۲

چکیده

آندومتریت یکی از عوارض مهم سزارین است که در ۷-۲۰٪ موارد دیده می‌شود. مطالعه‌ی زیر جهت بررسی اثر مترونیدازول و اژینال در پیشگیری از عفونت بعد از سزارین انجام شد.

در یک مطالعه‌ی مورد-شاهدی دو سو کور روی ۲۹۲ زن حامله‌ی ترم که کاندید عمل سزارین انتخابی (الکتیو) بودند، بیماران به طور تصادفی ۵ گرم ژل مترونیدازول و اژینال (۱۴۶ نفر) یا پلاسبوی مشابه (۱۴۶ نفر) دریافت کردند. بیماران مبتلا به کوریوآمنیونیت، افرادی که حساسیت به مترونیدازول داشتند، یا بیمارانی که پارگی زودرس کیسه‌ی آب داشتند از مطالعه حذف شدند. افراد مورد مطالعه آنتی‌بیوتیک پروفیلاکتیک دیگری دریافت نکردند. عوارض تب، آندومتریت، و عفونت زخم مورد بررسی قرار گرفتند.

داده‌ها با نرم‌افزار SPSS آنالیز شد و $P < 0.05$ معنی‌دار تلقی شد. از ۱۴۶ نفر در گروه مترونیدازول، ۵ نفر (۳/۴٪) و از گروه پلاسبو، ۱۶ نفر (۱۱٪) دچار تب و آندومتریت شدند ($P = 0.001$). همچنین ترشح زخم در ۱۱ نفر (۷/۵٪) از گروه مترونیدازول و ۱۹ نفر (۱۳٪) از گروه پلاسبو دیده شد ($P = 0.001$).

استفاده از مترونیدازول و اژینال قبل از عمل سزارین می‌تواند باعث کاهش عارضه‌ی آندومتریت بعد از سزارین گردد.

ژل مترونیدازول، پیشگیری، آندومتریت بعد از سزارین.

مقدمه:

روش‌ها:

یافته‌ها:

نتیجه‌گیری:

واژگان کلیدی:

تعداد صفحات: ۷

تعداد جدول‌ها: ۲

تعداد نمودارها: -

تعداد منابع: ۲۱

آدرس نویسنده مسئول:

دکتر لیلی سخاوت، استادیار گروه زنان و زایمان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

E-mail: l_sekhavat@yahoo.com

مقدمه

شستشوی داخل واژن با بتادین (۱۰-۱۱) یا شستشوی محل انسزیون (۱۲) نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

۱- مترونیدازول به عنوان یک داروی ضد میکروبی شناخته شده است، که در درمان عفونت‌های تک‌یاخته‌ای مانند تریکوموناس، آمیسیاز و گروهی از باکتری‌های بی‌هوای مؤثر است (۱۳).

۲- هر ۵ گرم ژل واژینال مترونیدازول (یک اپلیکاتور) حاوی $\frac{۳۷}{۵}$ میلی‌گرم مترونیدازول است. میزان جذب مترونیدازول از طریق مخاط، بعد از استفاده از یک دوز ۵ گرمی ژل واژینال، $\frac{۲۳}{۷}\%$ است که به مدت ۶-۱۲ ساعت این اثر باقی می‌ماند (۱۴).

در مطالعه‌ای مشاهده شد که ژل واژینال مترونیدازول به تنها یک باعث درمان واژینوز باکتریایی به میزان $\frac{۸۷}{۸۷}\%$ می‌گردد (۱۵). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که با استفاده از مترونیدازول واژینال قبل از عمل سزارین می‌توان از نفوذ بی‌هوایها جلوگیری کرده، از این طریق آندومتریت بعد از زایمان را کاهش داد.

به دلیل اهمیت آندومتریت بعد از زایمان و عوارض آن و نیز اهمیت پیشگیری از آن، مطالعه‌ی کنونی با هدف بررسی اثر مترونیدازول واژینال در کاهش آندومتریت بعد از سزارین، انجام گرفته است

روش‌ها

این مطالعه به صورت مورد-شاهدی، آینده‌نگر و دوسو کور در بیمارستان آموزشی شهید صدوقی یزد، بین سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۶ انجام گرفته است. ۲۹۲ نفر خانم حامله‌ی ترم که قرار بود تحت عمل سزارین انتخابی (الکتیو) قرار بگیرند، به طور

عفونت دستگاه تناسلی یکی از مهمترین عوارض زایمان است که با وجود کشف و دسترسی کنونی به انواع آنتی‌بیوتیک‌های وسیع الطیف، هنوز هم یکی از علل اصلی مرگ و میر مادران محسوب می‌شود. آندومتریت شایع‌ترین علت تب و عفونت بعد از زایمان بوده، روش سزارین یکی از ریسک فاکتورهای اصلی آن است (۱) به طوری که میزان آندومتریت را بعد از عمل سزارین $\frac{۲۰}{۷}-\frac{۷}{۷}\%$ گزارش کرده‌اند (۲). با مصرف آنتی‌بیوتیک به صورت پروفیلاکتیک می‌توان آندومتریت بعد از سزارین را به میزان $\frac{۶۰}{۶۰}\%$ کاهش داد (۳-۴). کنگره‌ی زنان و زایمان آمریکا سفالوسپورین‌ها را به عنوان داروی پروفیلاکتیک مؤثر دانسته است که هنگام برش بند ناف به طور داخل وریدی تجویز گردد (۵). این روش ممکن است نتواند عوامل بی‌هوای را پوشش دهد. از طرفی، آندومتریت به طور معمول از طریق صعود (ascending) عوامل واژن، که به طور عمده بی‌هوای هستند، ایجاد می‌شود (۳-۴). بنابراین در مطالعات اخیر برای پیشگیری از آندومتریت بعد از سزارین، از داروهای متعدد مانند آمپی‌سیلین (۶)، سفوکستین (۷)، مترونیدازول وریدی (۸) و روش ترکیبی مترونیدازول و جنتاماکسین (۹) استفاده شده است؛ گزارش‌هایی نیز دلیل بر مؤثر بودن آنها در کاهش میزان آندومتریت بعد از سزارین وجود دارد (۵-۶، ۸). از طرفی در مطالعات انجام شده توسط Kayihura (۹) و Bagratee (۷) اثر آنتی‌بیوتیک پروفیلاکتیک بر کاهش آندومتریت بعد از سزارین رد شده است. همین طور در مطالعات اخیر، روش‌های مختلف پیشگیری از عفونت مثل

به علاوه، عالیم آندومتریت - به جز تب - مانند تندرنس رحم در لمس، تاکی کاردی (بالای ۱۰۰ ضربه در دقیقه)، ترشحات بدبوی واژن، لکوسیتوز همراه با تب و ترشحات زخم مورد بررسی قرار گرفتند. کلیه افراد مورد مطالعه در صورت وجود تب از نظر احتمال ماستیت و عفونت دستگاه ادراری (کشت ادرار) بررسی می شدند. عفونت زخم زمانی تشخیص داده می شد که ترشحات چرکی همراه با قرمزی وجود داشته باشد. در بیمارستان ما، بیماران بدون عارضه بعد از ۴۸ ساعت (صبح روز سوم) مرخص می شدند. افراد مورد مطالعه پس از ترخیص (تا ده روز اول بعد از زایمان) از نظر تب، عالیم ادراری، خونریزی غیر طبیعی و ترشح یا باز شدگی زخم پیگیری شدند. روش محاسبه‌ی حجم نمونه با استفاده آماری از Mann-Whitney test میزان اعتبار ۰/۹۵ و خطای ۵٪ بود که تعداد نمونه‌ی مورد نیاز ۱۳۵ نفر برای هر گروه تعیین شد ولی با در نظر گرفتن نمونه‌های از دست رفته (missing data)، ۱۴۶ نفر برای هر گروه انتخاب شدند.

داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آزمون‌های χ^2 و t-student در نرم‌افزار (SPSS, Inc. Chicago, IL) آنالیز شدند و P کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی شد.

یافته‌ها

بین دو گروه مطالعه از نظر سن مادر، سن بارداری، گراویتی و آپگار نوزاد اختلاف معنی دار وجود نداشت (جدول ۱). همچنین هر دو گروه از نظر علت سزارین و مدت عمل یکسان بودند.

تصادفی و با استفاده از جدول اعداد تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. شرایط حذف از مطالعه پارگی زودرس کیسه آب، عالیم آندومتریت، تب با هر علت (درجه‌ی حرارت بالای ۳۸ درجه‌ی سانتیگراد)، دیابت، مصرف سرکوب کننده‌های ایمنی و حساسیت به داروی مترونیدازول بود. برای تمام افراد واجد شرایط، نوع مطالعه، نحوه انجام آن و عوارض احتمالی درمان شرح داده شد و از آنها اجازه‌ی کتبی گرفته شد.

برای گروه درمان شده با مترونیدازول (۱۴۶ نفر)، ۲ ساعت قبل از عمل سزارین ۵ گرم ژل واژینال مترونیدازول استفاده شد و برای گروه پلاسبو (۱۴۶ نفر)، در شرایط کاملاً یکسان با گروه مطالعه، از ژل لوبریکانت استفاده شد. پر کردن پرسشنامه‌ها توسط فردی انجام شد که از گروه‌بندی افراد مورد مطالعه بی اطلاع بود. تمام اعمال جراحی توسط یک نفر (پژوهشگر) انجام شد تا مدت و شرایط عمل یکسان باشد. در طول مدت عمل برای تمام بیماران از سوند فولی استفاده شد که بلافاصله بعد از اتمام سزارین برداشته شد. هیچ‌کدام از افراد مورد مطالعه آنتی‌بیوتیک پروفیلاکتیک دریافت نکردند. اسکراب به روش روتین (شستشوی پوست با محلول بتادین) انجام گرفت. نوع بیهوشی در هر دو گروه یکسان و از نوع بیهوشی عمومی بود. مراقبت‌های بعد از عمل توسط رزیدنت سال سوم زنان و زایمان و تحت نظارت پژوهشگر انجام گرفت. درجه‌ی حرارت به روش دهانی و هر ۶ ساعت یک بار اندازه‌گیری شد و بالا رفتن تب به مدت ۲۴ ساعت بعداز سزارین مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۱. مشخصات (دموگرام) افراد مورد مطالعه در دو گروه

P-value	پلاسیو (۱۴۶ نفر)	مترونیدازول (۱۴۶ نفر)	مشخصات
۰/۲	۲۵ ± ۸/۳	۲۴ ± ۹/۷	* سن
۰/۰۹	۳۷/۷ ± ۱/۴	۳۷/۹ ± ۱/۱	* سن حاملگی ** تعداد حاملگی
۰/۰۸	(۴۱) ۶۰	(۳۹) ۵۷	نخست زا
۰/۱	(۵۹) ۸۶	(۶۱) ۸۹	چند زا
۰/۲	(۶/۲) ۹	(۴/۱) ۶	میزان سواد
	(۲۸/۱) ۴۱	(۲۶/۷) ۳۹	بی سواد
	(۶۵/۷) ۹۶	(۶۹/۲) ۱۰۱	کمتر از ۱۲ سال
۰/۰۹	۸۲/۵ ± ۹/۹	۲۷/۲ ± ۱۱/۴	بیشتر از ۱۲ سال
۰/۱	۸/۹ ± ۱/۱	۸/۲ ± ۱/۷	طول مدت عمل (دقیقه) آپگار ۵ دقیقه‌ی اول
			* میانگین ± انحراف معیار ** تعداد (%)

تفاوت معنی‌دار نداشت. هیچ‌یک از افراد مورد مطالعه پس از ترجیح تا ۱۰ روز اول پس از زایمان تب و یا ترشح زخم نداشتند. افراد هر دو گروه هیچ‌گونه عارضه‌ی دارویی را گزارش نکردند.

بحث

در این مطالعه، اثر ژل واژینال مترونیدازول در پیشگیری از آندومتریت بعد از سزارین بررسی شد و نتایج به دست آمد. نشان داد استفاده از مترونیدازول واژینال قبل از سزارین می‌تواند باعث کاهش آندومتریت بعداز سزارین، در مقایسه با پلاسیو، شود. مطالعات متعددی در زمینه‌ی پیشگیری از

جدول شماره‌ی ۲ نشان می‌دهد که در گروه مترونیدازول، ۵ نفر (۳/۴٪) دچار تب بعد از زایمان شدند که با بررسی‌های بیشتر، در ۲ نفر آنها (۱/۴٪) عالیم آندومتریت وجود داشت و کشت ترشحات واژن آنها نیز مثبت گزارش شد. این میزان در گروه پلاسیو به ترتیب ۱۶ نفر (۱۱٪) و ۷ نفر (۴/۸٪) بود (P = ۰/۰۰۱). این افراد به آنتی‌بیوتیک اضافی نیاز پیدا کردند. کشت ادرار در افراد هر دو گروه که دچار تب شده بودند منفی بود. ترشحات زخم در ۱۱ نفر (۷/۵٪) از گروه مترونیدازول و ۱۹ نفر (۱۳٪) از گروه دیگر دیده شد (P = ۰/۰۰۱) که در هیچ مورد کشت ترشحات مثبت نشد. آپگار ۵ دقیقه‌ی اول در دو گروه

جدول ۲. نتیجه‌ی بررسی بعد از سزارین در دو گروه مورد مطالعه

P-value	پلاسیو (۱۴۶ نفر)	مترونیدازول (۱۴۶ نفر)	عوارض
۰/۰۰۱	(۱۱) ۱۶	(۳/۴) ۵	تب
۰/۰۰۱	(۴/۸) ۷	(۱/۴) ۲	آندومنتریت
۰/۱	(۱۳) ۱۹	(۷/۵) ۱۱	ترشحات زخم
	۹	۳	همراه با تب
	۱۰	۸	بدون تب

* کلیه‌ی نتایج این جدول بر اساس تعداد (%) است.

واژینال از سفالوسپورین نیز در هنگام برش بند ناف استفاده شد که می‌تواند باعث مخدوش شدن نتیجه‌ی مطالعه گردد.

استفاده از آنتی‌بیوتیک به صورت موضعی علاوه بر جذب مخاطی، که پس از تجویز دارو به وجود می‌آید و سطح خونی دارو نشانگر آن است، می‌تواند از طریق جلوگیری از صعود عوامل پاتوژن به حفره‌ی رحم نیز مؤثر باشد.

از نظر زمان تجویز آنتی‌بیوتیک پروفیلاکتیک نیز مطالعات مختلف، روش‌های مختلفی پیشنهاد کرده‌اند. Ruiz-Moreno و همکاران بلا فاصله پس از برش بند ناف (۸) و Sullivan و همکاران قبل از برش پوست (۲۰) را مؤثر دانسته‌اند. در مطالعه‌ی اخیر توسط Thigpen و همکاران، تفاوتی در اثره‌ی دارو، از نظر زمان تجویز آنتی‌بیوتیک، مشاهده نشد (۲۱).

در این مطالعه، مترونیدازول به صورت تک‌دوز، قبل از شروع عمل و بدون آنتی‌بیوتیک دیگری استفاده شد و همچنان که از نتایج برمی‌آید، در پیشگیری از آندومتریت و تا حدی عفونت زخم مؤثر بود.

نتیجه‌گیری

استفاده از ژل واژینال مترونیدازول قبل از سزارین می‌تواند در پیشگیری از آندومتریت بعد از زایمان مؤثر باشد.

تشکر و قدردانی

لازم است از زحمات پرسنل اتاق زایمان و نیز رزیدنت سال سوم زنان و زایمان، خانم دکتر مریم دلیلی که در انجام این مطالعه زحمت کشیده‌اند، قدردانی به عمل آید.

References

آندومنتریت بعد از زایمان انجام شده، در آنها استفاده از روش‌های موضعی نیز مورد ارزیابی قرار گرفته است. Starr و همکاران گزارش کردند که شستشوی واژن با بتادین قبل از عمل سزارین می‌تواند آندومتریت بعد از سزارین را کاهش دهد (۱۱)؛ این بر خلاف نظر Reid و همکاران در سال ۲۰۰۱ بود (۱۰). Stray و همکاران در مطالعه‌ی خود به این نتیجه رسید که استفاده از دوش واژینال کلرهگزیدین chlorhexidine (gluconate) قبل از زایمان می‌تواند باعث کاهش آندومتریت بعد از زایمان گردد (۱۶)، در صورتی که Rouse و همکاران و نیز Sweeten و همکاران مخالف این نظر بودند (۱۷-۱۸).

مترونیدازول آنتی‌بیوتیکی مؤثر بر عوامل بی‌هوایی است که به شکل داخل واژن باعث ۸۷٪ بهبود واژینوز باکتریایی شده است (۱۵). به تازگی مطالعاتی انجام گرفته است که از مترونیدازول به عنوان آنتی‌بیوتیک پیشگیری کننده از آندومتریت بعد از زایمان استفاده کرده‌اند. در گزارش Ruiz-Morenov و همکاران، مترونیدازول داخل وریدی (۱ گرم بلا فاصله بعد از بریدن بند ناف) باعث کاهش آندومتریت و تب بعد از سزارین شد (۸). بر عکس، در مطالعه‌ای که سال ۲۰۰۳ انجام گرفت، Kayihura و همکاران به این نتیجه رسیدند که تجویز مترونیدازول و جنتامایسین در کاهش عفونت بعد از زایمان و مدت اقامت در بیمارستان اثری نداشته‌است (۹). استفاده از مترونیدازول واژینال در سال ۲۰۰۱ توسط Pitt و همکاران پیشنهاد شد. در مطالعه‌ی آنان اثر چشمگیر مترونیدازول واژینال در جلوگیری از آندومتریت بعد از سزارین در مقایسه با پلاسبو گزارش شده است (۱۹)؛ البته در این مطالعه، علاوه بر مترونیدازول

1. French L. Prevention and treatment of postpartum endometritis. *Curr Womens Health Rep* 2003; 3(4): 274-9.
2. Normand MC, Damato EG. Postcesarean infection. *J Obstet Gynecol Neonatal Nurs* 2001; 30(6): 642-8.
3. Smaill F, Hofmeyr GJ. Antibiotic prophylaxis for cesarean section. *Cochrane Database Syst Rev* 2002; (3): CD000933.
4. Ledger WJ. Post-partum endomyometritis diagnosis and treatment: a review. *J Obstet Gynaecol Res* 2003; 29(6): 364-73.
5. The American College of Obstetricians and Gynecologists. Prophylactic Antibiotic Use in Labor and Delivery; ACOG practice bulletin no 47. Washington, DC: The American College of Obstetricians and Gynecologists; 2003. p. 47.
6. Rauniar GP, Das BP, Banerje B, Bhattacharya SK. Current status of prophylactic use of antimicrobial agents for caesarean section in a tertiary care teaching hospital in eastern Nepal. *Nepal Med Coll J* 2006; 8(1): 14-8.
7. Bagratee JS, Moodley J, Kleinschmidt I, Zawilski W. A randomised controlled trial of antibiotic prophylaxis in elective caesarean delivery. *BJOG* 2001; 108(2): 143-8.
8. Ruiz-Moreno JA, Garcia-Rojas JM, Lozada-Leon JD. Prevention of postcesarean infectious morbidity with a single dose of intravenous metronidazole. *Int J Gynaecol Obstet* 1991; 34(3): 217-20.
9. Kayihura V, Osman NB, Bugalho A, Bergstrom S. Choice of antibiotics for infection prophylaxis in emergency cesarean sections in low-income countries: a cost-benefit study in Mozambique. *Acta Obstet Gynecol Scand* 2003; 82(7): 636-41.
10. Reid VC, Hartmann KE, McMahon M, Fry EP. Vaginal preparation with povidone iodine and postcesarean infectious morbidity: a randomized controlled trial. *Obstet Gynecol* 2001; 97(1): 147-52.
11. Starr RV, Zurawski J, Ismail M. Preoperative vaginal preparation with povidone-iodine and the risk of postcesarean endometritis. *Obstet Gynecol* 2005; 105(5 Pt 1):1024- 9.
12. Ellenhorn JD, Smith DD, Schwarz RE, Kawachi MH, Wilson TG, McGonigle KF, et al. Paint-only is equivalent to scrub-and-paint in preoperative preparation of abdominal surgery sites. *J Am Coll Surg* 2005; 201(5): 737-41.
13. Wiesenfeld HC, Hillier SL, Krohn MA, Amortegui AJ, Heine RP, Landers DV, et al. Lower genital tract infection and endometritis: insight into subclinical pelvic inflammatory disease. *Obstet Gynecol* 2002; 100(3): 456-63.
14. Wain AM. Metronidazole vaginal gel 0.75% (MetroGel-Vaginal): a brief review. *Infect Dis Obstet Gynecol* 1998; 6(1): 3-7.
15. Hillier SL, Lipinski C, Briselden AM, Eschenbach DA. Efficacy of intravaginal 0.75% metronidazole gel for the treatment of bacterial vaginosis. *Obstet Gynecol* 1993; 81(6): 963-7.
16. Stray-Pedersen B, Bergan T, Hafstad A, Normann E, Grogaard J, Vangdal M. Vaginal disinfection with chlorhexidine during childbirth. *Int J Antimicrob Agents* 1999; 12(3): 245-51.
17. Rouse DJ, Hauth JC, Andrews WW, Mills BB, Maher JE. Chlorhexidine vaginal irrigation for the prevention of peripartal infection: a placebo-controlled randomized clinical trial. *Am J Obstet Gynecol* 1997; 176(3): 617-22.
18. Sweeten KM, Eriksen NL, Blanco JD. Chlorhexidine versus sterile water vaginal wash during labor to prevent peripartum infection. *Am J Obstet Gynecol* 1997; 176(2): 426-30.
19. Pitt C, Sanchez-Ramos L, Kaunitz AM. Adjunctive intravaginal metronidazole for the prevention of postcesarean endometritis: a randomized controlled trial. *Obstet Gynecol* 2001; 98(5 Pt 1): 745-50.
20. Sullivan SA, Smith T, Chang E, Hulsey T, Vandorsten JP, Soper D. Administration of cefazolin prior to skin incision is superior to cefazolin at cord clamping in preventing postcesarean infectious morbidity: a randomized, controlled trial. *Am J Obstet Gynecol* 2007; 196(5): 455.
21. Thigpen BD, Hood WA, Chauhan S, Bufkin L, Bofill J, Magann E, et al. Timing of prophylactic antibiotic administration in the uninfected laboring gravida: a randomized clinical trial. *Am J Obstet Gynecol* 2005; 192(6): 1864-8.

Original Article**Journal of Isfahan Medical School
Vol 27, No 92, April 2009**

Received: 16.4.2008

Accepted: 2.12.2008

Intravaginal Metronidazole for the Prevention of Post-Cesarean Endometritis

Leila Sekhavat MD*, Afsarsadat Tabatabaii MD*

* Assistant Professor, Department of Obstetrics & Gynecology, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences and Health Services, Yazd, Iran.

Abstract

Postpartum endometritis is an important cause of maternal morbidity after cesarean section. Prophylactic antibiotic therapy reduces the risk by approximately 60%. The purpose of this study was to estimate the efficacy of preoperative administration of intra-vaginal Metronidazole for the prevention of post-cesarean endometritis.

Methods:

This double-blind, case-control, randomized trial included 292 patients who were going to undergo elective cesarean deliveries. Patients were randomly selected to receive either 5 g of Metronidazole gel intravaginally ($n = 146$) or matching placebo ($n = 146$) before the initiation of the cesarean. Patients with chorioamnionitis, suspected allergy to Metronidazole, and/or PROM were excluded. Patients did not receive any other prophylactic antibiotic. The outcome variables included presence of febrile morbidity, endometritis, and wound infection. Data was analyzed by SPSS software (version 11.5) and P -value < 0.05 considered statistically significant.

Findings:

Febrile disorder and endometritis were found in 5 (3.4%) patients who had received Metronidazole gel and 16 (11%) who had received placebo gel ($P = 0.001$). 11 (7.5%) patients receiving Metronidazole gel and 19 (13%) ones receiving placebo gel encountered wound infection ($P = 0.001$).

Conclusion:

The preoperative administration of intra-vaginal Metronidazole gel appears to reduce the incidence of post-cesarean endometritis.

Key words:

Metronidazole gel, post Cesarean endometritis, prevention.

Page count:

7

Tables:

2

Figures:

-

References:

21

Address of Correspondence:

Leila Sekhavat MD. Department of Obstetrics & Gynecology, Shahid Sadoughi Hospital, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

E-mail: l_sekhavat@yahoo.com